

Ontwikkeling werkeigenschappen t.b.v. de Jachtaanlegtest

Graag wil de CFVN u uitnodigen voor deelname aan de jachtaanlegtest. De test is voor jonge honden tussen 6 en 18 maanden. De ervaring leert dat honden onder het jaar het makkelijkst hun natuurlijk aanleg tonen (met name op gebied van voorstaan). Onderstaand een uitleg hoe u de jachtaanleg van uw hond het beste kunt ontwikkelen ter voorbereiding op de test.

Zoeken en voorstaan

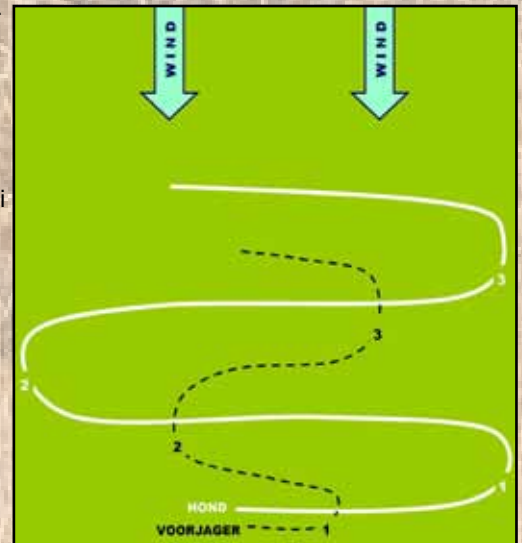
Het opsporen van veerwild (fazant/patrijs) in het open veld en het voorstaan hiervan is een belangrijke eigenschap van een Continentale Staande Jachthond. Het voorstaan is een aangeboren eigenschap van de hond en iets waar decennia lang speciaal op geselecteerd is in de fokkerij. Dit zoeken en voorstaan van wild is dus een belangrijk onderdeel in het testen van natuurlijke jachtaanleg. Een goede Cesky Fousek zal deze aangeboren eigenschap na voldoende ervaring te hebben opgedaan met veerwild dan ook tonen. Om de eigenschap van voorstaan te ontplooiën moet de hond in de gelegenheid gebracht worden om wild te vinden. In eerste instantie zal hij dit waarschijnlijk alleen opjagen en achtervolgen. Prijs de hond voor het vinden van wild, roep hem nadat hij de fazant/patrijs achtervolgd heeft terug en neem hem aan de lijn mee naar de plaats waar het wild zat toen het opvloog. Laat de hond uitgebreid aan deze 'warme plaats' snuffelen en prijs hem onder-tussen met de stem. Na veelvuldig vinden en opjagen van wild zal de hond op den duur steeds behoedzamer het wild gaan benaderen en uiteindelijk tot voorstaan komen (want alleen zo kan hij er heel dichtbij komen en dat is wat hij graag wil). Door de ervaring met lopend en opvliegend wild heeft de hond zijn natuurlijke eigenschap kunnen ontwikkelen. Voorstaan is dus iets wat de hond niet geleerd kan worden, maar een natuurlijke eigenschap die tot ontplooiing gebracht moet worden.

Hoe ga je te werk?

Neem de jonge hond vanaf de leeftijd vanaf 3-4 maanden mee naar terreinen waar fazanten/patrijzen zitten. Een mooie eerste ervaring is als je bijvoorbeeld een fazant ziet lopen die een stukje hogere begroeiing in stapt. Neem het jonge hondje aan de riem mee er naartoe met de windrichting zo dat de geur van de fazant naar jullie toewaait (onder de wind). Laat het hondje heel kort snuffelen aan het spoortje en loop vervolgens kordaat richting de plek waar je de fazant verwacht. Als deze opvliegt reageer je heel enthousiast en laat de riem van de hond los zodat deze achter de fazant aan kan rennen. Als de hond weer bij je terug is laat je hem nog eens snuffelen aan de plek waar de fazant zat en prijs hem daarvoor.

Na een aantal eenvoudige kennismakingen met wild wordt het tijd om het zoekpatroon van de hond wat te vergroten zodat hij

zelf wild leert vinden. Je loopt zig-zaggend tegen de wind in over een veld waar je wild verwacht. Is de hond zo'n 50m links van je dan draai je naar rechts en de hond zal dan ook naar rechts komen. Doe dit in het begin nog langzaam maar werk uiteindelijk er naartoe dat de hond in galop grote zig-zags maakt over het veld waarbij hij een totale breedte van zo'n 150m loopt (zie figuur).

Heeft de hond inmiddels enige ervaring met wild, stuur hem dan door als hij stopt om aan de grond te snuffelen, immers met zijn neus aan de grond kan hij niet de opstijgende lichaamsgeur van het wild ruiken om op voldoende grote afstand tot voorstaan te komen. Als de hond met de neus aan de grond werkt zal hij het voetspoor oppakken en volgen en zo het wild te dicht naderen om het te kunnen voorstaan.

Er wordt nadrukkelijk aangeraden uitsluitend te trainen op natuurlijk wild. Gekooid wild gedraagt zich anders en de hond zal na een aantal ervaringen met gekooid wild dit niet meer willen voorstaan.

Voorstaan in de slootkant

Zig-zaggend het veld afzoeken tegen de wind in

Schotvastheid

Het is belangrijk om de hond van jongs af aan te wennen aan harde geluiden. Dat is onderdeel van de socialisatie zodat het later een prettige hond in de omgang zal zijn die niet angstig is. Het wennen aan een harde knal (schot van een geweer/alarmpistool en vuurwerk) is daarbij van groot belang.

Hoe ga je te werk?

Je kunt de hond wennen aan een harde knal door in de verte (begin bij 60m) iemand een schot af te laten geven of op een andere manier een hard geluid te laten maken terwijl jij de hond te eten geeft. Doe dit regelmatig en langzaam dichterbij (overhaast dit niet). Het is de bedoeling dat de hond de knal associeert met iets leuks en uiteindelijk niet meer reageert anders dan even op te kijken.

Zwemmen

Bijna alle honden zijn goede zwemmers. Een heel enkele moet het leren, maar dat doet hij verbluffend snel. Toch aarzelen veel honden om het water in te gaan, omdat ze plotseling contact met de bodem verliezen en daar onzeker van worden. De allereerste ervaring met water is daarom belangrijk. Op de JAT willen de keurmeesters zien dat de hond vlot te water gaat en zonder aarzeling zwemt.

Hoe ga je te werk?

Een hond aanwennen dit te doen is niet zo moeilijk. Je zoekt een strandje waar je zelf met laarzen aan het water in kan lopen, of een ondiepe sloot waar je met laarzen doorheen kan. De pup aan de lijn, eerst nog zodat hij niet hoeft te zwemmen. Je zou denken dat koud water een negatieve invloed heeft. Dat is maar ten dele waar. Het gaat er vooral om dat het hondje geen bodem voelt, en dus moeten we hem bijbrengen dat dit heel normaal is. Geef hem zelfvertrouwen. Alsmar aanmoedigen en prijzen.

De volgende stap is dat je, terwijl je zelf in het water staat, het hondje naast je, iets lekkers, een speeltje of een dummy gooit, net buiten handbereik, en zo dat hij een metertje moet zwemmen om er bij te komen. Moedig de pup aan het te pakken. De laatste stap nodig om de test succesvol af te sluiten is dat je zelf op de kant blijft staan, speeltje, dummy of wild gooit, en het de hond laat halen.

Een voorbeeld van extra stimulatie: samen met een paar honden die vlot te water gaan lekker spelen bij een strandje.

Interesse in dood wild

Dit onderdeel van de test is om te beoordelen of de hond bij gerichte training op te leiden is tot een goede betrouwbare apporteur. De bedoeling is dat de hond het gevonden wild (wat hij al dan niet heeft zien vallen) met plezier oppakt of althans daar duidelijk een poging toe doet.

Hoe ga je te werk?

De meeste pups zijn van heel jongs af aan zeer geïnteresseerd in allerlei geurtjes en pakken hetgeen ze gevonden hebben graag op. Verbied dat niet direct maar wees blij met wat de jonge hond je komt brengen. Ook al is dit een skelet van een aangespoelde vis of iets anders wat voor mensen minder aantrekkelijk is.

Moedig hem aan bij je te komen, prijs hem voor het feit dat hij wat aan je wil laten zien en verruil zijn buit voor wat lekkers. Als je dit vervolgens uitbouwt naar het vasthouden van bijvoorbeeld een dode duif, eend of konijn zal hij op de test zeer geïnteresseerd zijn in het dode wild en dit waarschijnlijk ook oppakken. Oefen dit wel aan de lijn want het is niet de bedoeling dat de hond het wild kapot gaat maken. Wie geen jachtconnecties heeft kan eens bij de poelier langs gaan, het internet afspeuren of contact opnemen met de gebruikshondencommissie voor adressen.

Of de hond de potentie heeft om met gerichte training een betrouwbare apporteur te worden hangt ook af van de dresseerbaarheid en de werkwil van de hond. Goed contact met de baas en plezier hebben in het werken voor de baas zijn daarin belangrijk.

Sleepspoor

Op de jachtaanlegtest wordt ook gekeken hoe de hond een spoor uitwerkt (± 60 m). Dit spoor wordt getrokken met een stuk wild. Beoordeeld wordt op spoorwil, spoorvastheid en neusgebruik. Aan het eind van het spoor ligt het stuk wild. Dit mag de hond oppakken.

Het sleepspoor is een makkelijk onderdeel om zelf te oefenen, maar wij raden u sterk af dit vaak te doen. U loopt namelijk kans dat de hond zich aanwent om veel met de neus richting grond te zoeken. En dat zou een minder positief beeld geven van de hond op de veldtest.

